

РЕШЕНИЕ

№ 2437

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **616** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], против решение от 25.11.2020 г., постановено по НАХД № 2460/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №449583-F468095/18.07.2019 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. в Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с което на касатора, на основание чл. 185, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредбата/. Наведени са доводи за неправилност на решението на Софийския районен съд, поради противоречие с материалния закон и допуснати процесуални нарушения- касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди се, че районният съд е допуснал множество процесуални нарушения при постановяване на съдебни акт, а именно: кредитирал единствено представените от ЦУ на НАП доказателства, не е допуснал до разпит искания от дружеството свидетел, не е изложил доводи относно изложеното в жалбата оспорване на авторството на наказателното постановление, констатациите в АУАН не отговарят на обективната

истина, АУАН и протоколите за извършена проверка не съдържа изискуемите реквизити- подписи на съставителите и обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението; не е отчетено обстоятелството, че проверения обект се стопанисва от лице, различно от наказаното. Отделно от горното, излага доводи, че процесното наказателно постановление е антидатирано, оспорва се и подписа на органа издал наказателното постановление и компетентността му. По съществува на спора, оспорва изводът на Софийския районен съд за безспорна установеност на нарушението. Изложени са и доводи, че допуснатото нарушение се дължи на пропуск на бременна служителка. Счита, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. По тези съображения моли за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. При условията на евентуалност моли за отмяна на решението, заедно с потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юр. Р., изразява становище за неоснователност на подадената касационната жалба. Подробни съображения излага в представения по делото писмен отговор от 01.02.2021г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че на 19.01.2019 г., инспектори по приходите към ЦУ на НАП са извършили проверка на търговски обект- клуб „Мазе“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от санкционираното дружество. В същия обект било монтирано фискално устройство „Датекс“ с идентификационен номер ДТ 487789, с номер на фискална памет 02487789. Съгласно дневният финансов отчет дневния оборот е в размер на 221.00 лева. Фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 657,00 лв., съгласно изготвен опис на парите в касата от служител на търговския обект. Проверяващите констатирани, че фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установената разлика в касовата наличност представлява въвеждане на пари в касата на обекта, която не е отразена чрез функцията на фискалното устройство „служебно въведени“ в момента на извършването ѝ. Дружеството не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка настъпила промяна на касова наличност /въвеждане на пари в касата/ на ФУ чрез функциите „служебно въведени“ суми. За така извършената проверка е съставен протокол № 0398315/19.01.2019г.

За установеното нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ, на същата дата е съставен АУАН, предявен и подписан от представител на

търговското дружество. Въз основа на този АУАН на 18.07.2019 г. е издадено атакуваното наказателно постановление.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. От материалноправна страна Софийският районен съд е приел, че дружеството безспорно е извършило нарушението, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Приел е, че правилно е приложена разпоредбата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, поради липсата на доказателства, че нарушението е довело до неотразяване на приходи.

Софийският районен съд правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Настоящата съдебна инстанция счита, че съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са разпитани всички лица, имащи отношение по случая, разгледани и обсъдени са всички писмени доказателства. Не се споделя доводът на касатора, че решението на Софийския районен съд се основава само на представените от ЦУ на НАП доказателства, тъй като всички приложени по делото доказателства безспорно установяват, че е реализиран състава на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в наказателното постановление фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото гласни и писмени доказателства, съответно за неправилността на обжалваното съдебно решение. Въпреки предоставената му възможност дружеството не е ангажирало доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства. Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН, като е посочил единствено, че служителката М. И. е извършила нарушението. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Неоснователен е и доводът за допуснато процесуално нарушение от Софийския районен съд, изразяващо се в недопускане до разпит на искания от дружеството свидетел. Вярно е, че въззивният съд не е изслушал свидетелските показания на М. И.- барман. Такова искане от наказаното лице е обективизирано в хода на проведеното производство. Този разпит не е задължителен, освен за изясняване на фактическата обстановка по делото. В случая обаче, същата е напълно ясна и се потвърждава от събраните по делото доказателства. Видно от същите, по делото няма спор нито за механизма за извършване на нарушението, нито за причините, поради които е настъпило. Затова правилно Софийският районен съд е преценил, че разпитът ѝ няма да допринесе за

изясняване на фактичката обстановка. Ето защо, в оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

При разглеждане на дела по обжалване на наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че съдът има служебно задължение да провери законността на наказателното постановление, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Необсъждането на някои от възраженията на жалбоподателя не представлява нарушение на процесуалните правила, още по-малко би могло да се приеме за съществено процесуално нарушение.

АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактичкото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – в тях ясно и точно е посочено, че на 19.01.2019 г., е извършена проверка на търговски обект- клуб „Мазе“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], при която е установено, че дневния оборот е в размер на 221.00 лева., а фактичката наличност в касата на обекта била в размер на 657,00 лв., съгласно изготвен опис на парите в касата от служител на търговския обект. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени” и „служебно изведени“ суми. Установената разлика в касовата наличност представлява въвеждане на пари в касата на обекта, която не е отразена чрез функцията на фискалното устройство „служебно въведени“ в момента на извършването ѝ. Така са конкретизирани всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав по чл. 185, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС. Тази фактическа конкретизация, с оглед вида на нарушението, отговаря на изискуемата се от закона. Видно от представените Протоколи за извършена проверка и АУАН, последните съдържат и подписи на издателите им. В тази насока няма процесуално нарушение, което първостепенният съд да е игнорирал.

Споделят се изводите на Софийския районен съд, че не се установяват обстоятелства, сочещи антидатиране на наказателното постановление. Видно от същото, липсват зачертавания, добавяния, поправки, в частта относно неговата дата. Връчването му следва неговото издаване и в нормативната уредба липсва задължение на наказващите органи незабавно да предприемат действия по връчване на издаденото наказателно постановление. В този смисъл от датата на връчване на наказателното постановление не може да се изведе извод, че то е издадено на по-късна дата от тази, отбелязана в документа.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Тази разпоредба задължава субектите, извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Визираната разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документирани със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че процесното ФУ е разполагало с функцията

„служебно изведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Въпреки че нарушението е формално, без видим вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, са императивни и всяко неизпълнение, представлява нарушение на установения правов ред по отношение на фискалната система.

Неотнoсими към съставомерността на нарушението са причините за установената разлика в касовата наличност, както законосъобразно е приел въззивният съд.

Разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изр. второ във връзка с ал.1 от ЗДДС предвижда, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, да се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Настоящия съдебен състав намира, че наказващият орган се е съобразил с нормата на чл. 27 от ЗАНН, като е отчел всички обстоятелства относно извършване на нарушението и е наложил административно наказание „имуществена санкция“ в близък на минималния, предвиден от закона размер.

Съдът е изложил пространни и задълбочени мотиви, че не са налице основанията случаят да бъде определен като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, които се споделят изцяло от състава на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат повтаряни.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.11.2020 г., постановено по НАХД № 2460/2020 г. по описа на Софийския районен съд.,

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите разноски в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.